

נבחרתי אבותינו

עלון שבועי שע"י תלמוד תורה 'עטרת חיים' לבני תורה ק"ק תימן יע"א
בנשיאות מרן הגאון רבי יצחק רצאני שליט"א

רח' הרא"ש 2 אלעד, ישראל. טל: 03-9097022

הגיליון מופץ בכל בתי הכנסת ק"ק תימן בעיר אלעד ועוד..

פניני הלכה
נמצא בעמוד הבא

לעילוי נשמת
מרת חביבה בת רחמה
אוחנינה ע"ה תנעב"ה

בנתיבי החינוך

הרב אליהו נהרי שליט"א מנהל הת"ת

אצולה לפנינו

ביאור פיוט 'אצולה לפנינו' ממרה"ץ ביעץ חיים ח"ב דף מו:
אצולה לפנינו. היא התורה דכתיב ואהיה אצלו אמונ. ופירוש אצולה מן ואל אצילי בני ישראל, ורי"ל שהתורה שנקי אמונ היתה לפנינו כלומר מקודם בכסא ערבות אלא שאח"כ לארץ נמשכה לעם בני ישראל. אי נמי אצולה לשון הפרשה והבדלה מן 'ואצלתי מן הרחי', כלומר שהיתה מובדלת למעלה. וכן דרשו בב"ר אמונ מוצנע שהיתה גנוזה תתקע"ד דורות.
ערבות. השמי שמים שבו הכסא נקי כן, לפי שהם טובים ונכבדים מן 'כי קולך ערבי' (רד"ק).
כתבלי אהבות. ע"ש בכתבלי אדם אמשכם בעבותות אהבה. ואמר בכתבלי אהבות, שהורידה הקב"ה לישראל ברצון טוב ואהבה לא כתבלי עגלה שמושכים אותה בעל כרחיה.
בארון וכו'. הכוונה שנתנה משה שהוא אביר התעודה בארון כמ"ש ויתן את העדות אל הארון.
ועוז צפנה. הקב"ה שנקי עוז כמ"ש הי עוז וגבור.
צפנה בחדרי לבבות. שהקב"ה נתן וקבע התורה בלב ישראל שני נתתי את תורתך בקרבם ועל לבם אכתבנה (ירמיה ל"א).
רביד חן נתתה. לבי אומר לי, שראב"ע יסד זה הפיוט בשבח לחתן תורה ביום שמחת תורה, וז"ש רביד חן, דהיינו שמשבח החתן תורה שהידר וגידל התורה ונתנה רביד חן על גורנו, כענין שני 'ירביד על גרונך'.
מסיים חתמתה. דהיינו שסיים וחתם קריאת התורה ואמר **בפה החלצתה,** דהיינו שחתם הקריאה בפה משונן בחיתוך תיבות מן 'חלוצים תעברו'. וזהו אמרו **בגשמי נדבות,** שאז"ל שאין טיפה נוגעת בחברתה, כמו כן זה הפריד בין הדבקים. או אמר כן ע"ש 'יערוף כמטר לקחי'. והנה שכרו אתו ופעולתו לפנינו **המוני חסדים,** ר"ל חסדים הרבה תשלח וכו'.
ובמצוק זמנים תהי לך רחובות. ע"ד 'מן המצר קראתי יה ענני במרחב יה'.
בלילך. הקדים הלילה ליום, כי העוה"ז שהוא נמשל ללילה קדם וראוי להקדימו, כי הוא עולם המעשה. ואמר כי **אורה יאירך** בצחצוח וטוהר כאור השמש בצהררים, לא כאור שמש ביום המעונן אשר אורו חשך.
שמח כי בשלה. כלומר בעבורה, דהיינו התורה מן 'כי בשלי הסער הגדול'.

ולא תונו איש את עמיתו
כתב מהרי"ץ ביעץ חיים (ח"ב דף מה) וז"ל: בזוהר אמור אמרו, כי הנזוהר לו בלילה הזאת מלישן, ויעמוד בסוד הי ללמוד כל הלילה על משמרת עבודתו מתורה לנביאים וכו', שזוכה לבנים ובני בנים ת"ח, ומכרזי עליה ואמרי 'ואני זאת בריתי אותם וכו'. גם אמרו משמו של רבינו האר"י זלה"ה שניצול מכת, ומובטח לו שתעלה לו שנתו, אשריו ואשרי חלקו ומה נעים גורלו הזוכה לעמוד בלילה הזה על לימודו, תוככי עם סגולה ושינה בעיניו איננו רואה שזוכה לכל הכבוד שייעדו חכמי הזוהר, ויעוין בזוהר פרשת בראשית.
ועוד לו ברכות יעטה, ועל ראשו יחולו, בהיותו ברא מזכי אבא לתקן דבר שלא נזוהר בו האבות, שהיו ישנים כל הלילה של מעמד סיני והוצרך הקב"ה להעיר אותם כדאי במדרש, לכן צריך שיתכוין האדם לתיקון זה ובזה ישא ברכה מאת הי (ועיין מ"א סי' תצ"ד), עכ"ל מהרי"ץ.
כל אדם כמיה עד למאוד לזכות בבנים ת"ח, מתפלל על זה רבות, ועמל ללא הרף לזכות לזאת. והנה עתה מזדמנת לידו סגולה נפלאה לזכות בבנים ת"ח שידיר שינה מעיניו בלילה זאת לעשות משמרת הי וכו' כדלעיל, ויזכה לא רק בבנים ת"ח, אלא אף בבני בנים ת"ח. אי"כ לא יפלא שהיצר הרע נלחם באדם ומרבה עייפותו. ואף אם שיבר האדם עייפותו, נותן הסטרא אחרא בפניו, כל מיני עיכובים והפרעות למיניהן, שלא יתמיד בלילה זה בלימודו, כי כח סגולת הלילה הזאת גדולה למאוד. נוסף לזאת, יש לחנך ולהרגיל ילדיו להיות נעורים בלילה זה, כל ילד כפי גילו ולפי כחו. אך החכם עיניו בראשו, שישים בניו לישן בערב החג. ואין ספק שדבר זה קשה מנשוא, ובפרט לילד שלא רגיל לישן בערב שבת או בכל יום בצהרי היום. ועל כן העצה, לסגור אשנבי החלון בחדר הילדים ולכבות האור, והחשך והשקט מביא התרדמה. ואף אם כעבור זמן מה ישמע קול בנו המצעק מחדרו שאינו נרדם. יאמר לו, 'אעפ"כ שכב במיטתך, שהמנוחה תתן לך כח ללילה'. ויראה שכעבור זמן הילד ירדם בע"כ, והדברים בדוקים ומנוסים.
גם בתימן היתה להם עצה לגרום לילדים להשאר ערים, וכמו שהביא במצפ"י (עמ' 110 בהגדה) וז"ל: כן נקרא לילה זה 'לילת אלקדרי', היינו 'ליל הגבורה', שהוא נס פתיחת השמים בחצות הלילה. האמונה בנס פתיחת השמים בליל שבועות, רווחת בין כל היהודים, וגם בין יהודי תימן, לפיה יהודי שהצליח לכוון לאותו רגע שבו נפתחים השמים, כל משאלות לבו באים על סיפוקו. **לגבי הילדים שימש ענין זה של פתיחת השמים וסיפוק משאלת לב אדם, פיתוי שבכוחו היו מחזיקים מעמד שלא לישן, עכ"ל.** אך בדורינו נראה שדבר זה לא יוסיף בענין, וכל דור....
מאיך חשוב ליתן את הדעת שהילדים לא ישוטטו ברחובות, שהשעמום מביא... ר"ל, ויצא שכרו בהפסדו. ועם כל זאת יש לאפשר לילד לצאת מידי פעם להתאזור בחוץ. וכדאי שמראש יאמר לבנו, תלמד בהתמדה ותסיים את הלימוד, ולאחר מכן תצא לשחק מעט. דבר זה יגרום לו ללמוד, ולא התייאש כאשר יראה כי רב הלימוד. והחכמה להאריב את התורה על לומדיה ולא ח"ו להיפך.

התורה והגברכה לרב מרכז פתח תקוה ועוד.. הרה"ג יונתן אדואר שליט"א, אשר מחזיקינו ומסייענו רבות, ועינינו בתלמוד תורה צפיות. יהא רעוא שיאריך הי ימיו בטוב ושנותיו בנעימים, וירבה גבולו בתלמידים רבים, וימלא כל משאלות לבו לטובה, ויחיה עוד ועוד להגדיל תורה ולהאדירה, כיד הי הגדולה והרחבה, אצ"ר.

מחידושי רבותינו

מוהר"ר יהיא אלטיך זצ"ל
מספר רבינו יהיא אלטיך עמ"ע"ב

מנהג ישראל תורה

מנהגים הרבה נהגו ישראל בחג הקדוש הזה, בענין המאכלים. בשלחן ערוך (אוי"ח סי' תצ"ד, ג) אומר הרמ"א וז"ל, "ונהגו בכל מקום לאכול מאכלי חלב, ביום אי של שבועות".

המפרשים הביאו כמה טעמים. אחד מהם הוא, על שם שהתורה נמשלה לחלב, שנאמר (שיר השירים ד, יא) "דבש וחלב תחת לשונך". בבבל נוהגים לאכול בו, עוגות עם סוכר ודבש, על שם (תהלים יט, יא) "ומתוקים מדבש ונופת צופים".

בח'לב (ארם צובה) נוהגים לאכול ביום זה, עוגות עם סוכר, וכן אורז מבושל בחלב עם סוכר או דבש, על שם הטעם הני"ל. בתימן, היו נוהגים לאפות במחבת לחמניות מעיסה רכה, מטוגנות בהרבה שמן (שקורין להם בערבית "זלאביא"). על שם התורה שנמשלה לשמן, שנאמר (שיר השירים א, ג) "שמן תורק שמך" (ושמעתי מפי רב אחד, שיש בזה רמז לשתי הלחם, ודומה לזה מה שכתב רמ"א בשולחן ערוך).

ונראה לעניות ודלות דעתי, כי מפני שלא נתנה התורה טעם מפורש בפסוק לחג הזה, כמו לשאר החגים, ז"א שלא אמרה במפורש, "ענשו חג ביום השבועות, כי ביום הזה נתתי לכם את התורה", כמו שנתנה טעם לחג הפסח, (שמות יב, יז) כי בעצם היום הזה הוצאתי את צבאותיכם מארץ מצרים (ענין בכלי יקר פרשת אמור). לפיכך, נהגו כל העדות, לעשות עוד דבר המזכיר קבלת התורה ביום זה וחיבתה. אעפ"י שכבר אנחנו אומרים בתפילה, "זמן מתן תורתנו", מ"מ נהגו עוד לעשות כל אלה העניינים, לחב את התורה.

ואפשר לפי טעם זה להוסיף טעם, על מה שנוהגים אחינו יע"א, לקשט בתי כנסיות בירק, ולשטוח בהם עשבים, ולהעמיד בהם "אילנות", בשביל היום הקדוש הזה. שזה רמז לאדם, כי כמו שהעשבים והאילנות, חיותם ורעננותם תלוי במים, כך חיי האדם העיקריים, היא התורה שנמשלה למים, שנאמר (ישעיה נה, א) "היוי כל צמא לכו למים". ונאמר במקיים התורה ומצוותיה (תהלים א, א) "אשרי האיש אשר לא הלך בעצת רשעים וכי כי אם בתורת ה' חפצו, ובתורתו יהגה יומם ולילה, והיה כעץ שתול על פלגי מים", אשר פרוי יתן בעתו ועלהו לא יבול" וכי. גם התורה נמשלה ל"עץ חיים", שנאמר (משלי ג, יח) **עץ חיים** היא למחזיקים בה ותומכיה מאושר.

בתימן, במסיבות של שמחה הנערכות בשבוע של החג, ובמיוחד בשלשת ימי ההגבלה, משתדלים להדר לומר השירים, שנזכר בהם גי ימי הגבלה, מעמד הר סיני, וקבלת התורה.

פניני הלכה

הנהגת קריאת התורה
וההפטר בהג השבועות

כתב מהרי"ץ בעץ חיים (ח"ב דף מו). וז"ל: **ובעת קריאת ס"ת יהיו אזני כל העם אל ספר התורה באימה ויראה מעין דוגמת מעמד הר סיני.** (חמ"י). ומפטירין במעשה מרכבה דחזקאל שהיא דוגמת מעמד הר סיני שנגלה אלינו המרכבה פנים בפנים וכמ"ש ז"ל בסיפור המעמד הקדוש ההוא. **וראוי להיות המפטיר גדול וחכם ולא עיני קטנים ותעלולים.** (שם), עכ"ל. וכן הורה מרן הגר"י רצאבי שליט"א בתשובה על פה.

פתרונות לפרשת 'בהר-בחוקות'
אחודה חידה! באמצע פרשת בהר תמצא שה' זן את השומר שנת השמיטה, ובכללות פרשת בהר היא נ"ז פסוקים. הזוכה בהגרלה: מי שהכל שלו. **מי בתמונה? טרם נפתרה!**

אחודה חידה!
שוא הבא אחר תמעה גדולה ואף על פי כן הוא נח ולא נע ולמה? בין הפותרים נכונה יוגרל פרס

מי בתמונה?

בין הפותרים נכונה יוגרל פרס

תן דעתך

כתב מהרי"ץ בעץ חיים (ח"ב דף מו). משם לחמדת ימים' (הספרדי) וז"ל: וכמו השחר עלה, יכון לקראת אלהיו להתפלל תפלת שחרית בכונה וברוח חדשה, **ויזהר מלישן באמצע תפלתו, שא"י יצא שכרו בהפסדו.** ויטול ידיו לתוספת טהרה ג"פ, כבשאר הימים אמנם לא יברך על נטילת ידים גם לא יברך המעביר שינה.

אחודה חידה

בְּסֵבֶר פְּנִים יִפּוֹת – מה שכיום אומרים בְּסֵבֶר פְּנִים יִפּוֹת.

וכתב מרן הגר"י רצאבי שליט"א בחיבורו 'מילי דאבות' (פ"א מטי"ו) שתרגום של 'יוראה אני את פני אביכי' (בראשית לא. ה) 'ית סְבֵר אפי אבוכוי, עכ"ל.

בדרכיהם אתהלך...

מצייל למטה יצילוהו מלמעלה

באחד מימי הששי הגיע הרב משה דנין אל בית קרוביו בעיר צנעא, ומצא אותם עצבים ובוכים. פנה אליהם בתמיהה: "הלא ערב שבת היום וכולנו שמחים להקביל פני השבת בשמחה, ומדוע אתם בוכים?" שחו לו את לבם, וסיפרו על ארבעה יתומים יהודים ללא אב ואם, שני בנים ושתי בנות, ממשפחות שונות, שהשלטון עומד להמיר את דתם, בהתאם לגזירת היתומים בתימן.

כשמע הרב משה דנין את הדבר האיום הזה, בהיותו איש אמיץ ומעשי, שאל: "היכן היתומים הללו?" אמרו לו: "הם נמצאים כאן בצנעא". ביקש הרב משה להביאם מיד, והם הובאו אליו בחפזה. הוא לקח לבית רבינו יהיא יצחק הלוי, וביקש לערוך להם חופה וקידושין לאלתר ובכך להצילם מן השמד, כידוע.

בראותו כי זה מצב של הצלת נפשות ליהדות, לא היסס רבינו יהיא יצחק, ומיד כתב שתי כתובות, אסף עשרה אנשים, וערך להם חופה וקידושין כדת וכדין. את שתי היתומות השיא לשני היתומים, וכך הקים שני בתים בישראל.

אז פנה רבינו יהיא יצחק אל הרב משה דנין ואמר: "לאחר שבזכותך נצלו ארבע נפשות טהורות משמד והוקמו שני בתים בישראל, אתה מוזמן להיות אורחי בשבת זו", ומי ימרה את פי הרב הראשי?

למחרת, בצהרי יום השבת, הופיע שטרר בבית הרב הראשי ושאל: "האם הדי'מי (בן החסות) מוסא דנין נמצא כאן?" השיב רבינו יהיא: "כן, הוא אורח שלי" השטרר הודיע כי יש בידו צו מעצר למוסא דנין אך רבינו יהיא השיב לו בעוז: "היום שבת לאלוהים, אין מאסרים ואין מעצרים אני ערב עליו להביאו למעצר אחרי צאת השבת" התשובה סיפקה את השטרר, כי מעמדו של הרב הראשי רם, ודבריו נאמנים.

לאחר שהשטרר עזב את המקום, פנה רבינו יהיא יצחק להרב משה ואמר לו: "אל תחוש ואל תחת, זכות המצוה שעשית תעמוד לך, וישועת השם כהרף עין" ואכן, אבא מרי כיהודי מאמין וכאדם אמיץ, לא זע ולא חת, והם המשיכו לכבד את השבת בשירות ותפילות.

במוצאי שבת ליוה רבינו יהיא את אבא מרי לבית הכלא, בהבטיחו לו כי לא ינוח ולא ישקוט עד אשר ישחרר מן הכלא ואכן, בהתערבותו שוחרר הרב משה מן הכלא עד המשפט.

המשך בעמוד הבא

לעילוי נשמת
מוהר"ר חיים בן שלמה עדני זצוק"ל
מרא דאתרא דאליכין, תנצב"ה

לזש"ק
תומר ישראל בן יעקב
ואודליה בת מנשה

לזש"ק
שלום בן יעקב ומירב
טליה בת מנשה

מחידושי רבותינו

פקוד את בני לוי (במדבר ג. טו)

לעילוי נשמת
שחר יהודה בן אפרים ז"ל
תנצב"ה

מהליכות אבותינו

לא מבטלים קביעות
הלימוד!

ידוע ומפורסם מנהגינו בכל שבתות השנה ובמועדי השנה, שלפני עלינו לשבח של-שחרית שנין פרק אחד מפרקי מנורת המאור למהרי"י אבובב זצ"ל. והטעם כתב מהרי"ץ ב'עץ חיים' (ח"א דף קמ"ג:) ללמד דעת לעם מוסריו הנעימים, ואשרי העם שככה לו, כי דבריו ז"ל ערבים ומתוקים ומושכים את הלב לאב שבשמים זת"ל, ע"כ. ועל לימוד זה, לא פסחו גם בשחרית של-חג השבועות, וזאת על אף שנשאר ערים כל הלילה והגו בתורה הקדושה והיו עייפים מאוד, עכ"ז קביעות הלימוד בספר זה, במקומה עומדת. ואשרי המשכיל להבין לא לבטל קביעות לימודו, גם כאשר יש לו צורך דחוף עד למאוד, שלפחות ילמד משהו קטן מקביעותו ולא יבטל כולו.

שים לבך ועיניך שם, שנפקדו בני אהרן כאן, ובני משה לעולם לא נזכרו, כי אם בביאת יתרו, כמו שמפורש ואת שני בניה. וזה הדבר מתמיה מאד, איך לא חלק השי"ת כבוד למשה ויהיו בניו בכתובים?

וייל ע"ז הענין מדוחק, שאנפ"י שהם מכלל ישראל יש בהם קצת חסרון, שהרי בודאי לא אכלו בפסח מצרים ולא היה להם צער כיוצאי מצרים, כענין שנאמר 'ופרעה הקריב ויצעקו בני ישראל אל ה', ולא עברו בין הגשרים בקריעת ים סוף, ולא היו מכלל העומדים בהר סיני על דעת מ"ש 'וישמע יתרו' מתן תורה שמע ובא. ובהדיא כתיב 'ויהי ממחרת וישב משה לשפוט את העם', אחז"ל ממחרת יוה"כ לפי שקודם זמן זה א"א, לפי שהן מי יום אף מיום מתי"ת עד יוה"כ, וכולן אינו פנוי לשפוט אותן. וסוף הפרשה מוכיח שיתרו לא בא אלא אחר מתי"ת ובני משה עמו. ואחרי שהם לא ראו כל הדברים האלו אין ראוי להם שיזכרו. ברור שאין לפניו משוא פנים שאפילו לרבן של כל הנביאים לא נשא פנים.

ועד חזוק לזאת הסברא שאם תאמר לי עדיין בני משה קטנים היו ואינם בני דעת להרגיש מה שהיה לישראל להשתדל ולבוא לראות באותו הכבוד ואין לך כבוד גדול כמו מעמד הר סיני. אני אומר לך, בשלמא אליעזר שנולד ונימול בדרך ואותו היום היה בן שנה יותר מעט, אבל גרשום שנולד במדין תכף לנישואין דכתיב 'ויזאל משה לשבתי' וסמך ליה 'ותלד בן ויקרא את שמו גרשום'. לכל הפחות היה בן מי שנה ביום מעמד הר סיני, ולא הפקיד לבוא ולראות כל הנסים הללו. פוק חזי מאי סליק ביה 'ויהונתן בן גרשום בן מנשה היו כהנים לשבט הדני'. לכך לא רצה השי"ת להזכירם. וראה מה היה לאליעזר לפי שעדיין היה קטן, ראה מה כתיב 'ובני רחביה רבו למעלה ובני אליעזר רחביה הראשי'. ורז"ל דרשו למעלה מסי רבוא. מה שא"כ בבני גרשום. התבונן בגדול העולם שלא ויתר לו השי"ת, אנו מה תהא עלינו שאם נטה מן הדרך ח"ו עאכ"ו.

פקוד את בני לוי, זה השי"ת יטוב מעט לצדיק מהמון רשעים רבים, הכתוב מדבר כנגד הנותן והנותן ונשא באמונה, טוב הוא לו ומתברך בכל עניונו שלא יצטרך לאחרים כלל, וסוף הוא שמח בחלקו ולבו בוטח שלא יתבענו שום תובע לא בעולם הזה ולא בעולם הבא, אחר שכל מעשיו באמונה, לכך נאמר 'טוב מעט לצדיק'. מר"ר, אלו בעלי הגזל והחמס שמבקשים להרבות כסף וזהב ונכסים מרובים מאיזה מקום שיהיה להם, וממלאים תאוותם בכל חפצם במאכל ומשתה ומלבוש ומשגל. ולבסוף היו תובעים אותם ואין להם מה לשלם. וקשה גזל הנאכל אחר שבאים לכל מה שבידם, כמ"ש 'ערב לאיש לחם שקר ואחר ימלא פיהו חצץ', אימתי, בשעה שתובעין ממנו ואין לו. א"כ מה תועלת לקיבוצו וסופו לישיבע וטורד עצמו מן העה"ז ומן העוה"ב. לכך נאמר 'טוב מעט לצדיק'.

די"א, יטוב מעט לצדיק, הכתוב מדבר בני לוי, שכן אתה מוצא במניינם שהוא מועט ביותר, שכל השבטים נמנו מכן כי שנה ונמצא בכל שבט סי' אלף כך וכך מאות, נ' אלף וכך וכך מאות. הפחות שבכולן שבט בנימין, והוא ל"ה אלף וד' מאות. ושבט לוי נמנה מכן חדש ומעלה וכולן כ"ב אלף בצמצום, וכולם היו צדיקים שמחים בחלקם, שכולם כשרים. וכן אתה מוצא דוגמתם מרע"ה שלא היו לו בנים אלא שנים. **ואי"ת**, והלא נתרבה לבסוף, דכתיב ובני רחביה רבו למעלה? תשובתו, לפי שכבר נאמר לו 'ואעשך לגוי גדול', ואין חוזר בו בטובה. אבל שבט לוי עד עתה מועטים על עיקרם הראשון, ושוב לא יקשה עלינו כלל. והתועלת מזה כולו, שלא יהרהר אדם בלבו אחר מדותיו של הקב"ה. אם לא יהיו קנינים מרובים ובנים מרובים כיוצא באחרים. ועיקר הכל יראת שמים, כמ"ש 'יראת ה' ראשית דעת'.

(ימים שאובים למהרי"ד הלוי זצ"ל משם מהרי"ש שבזי זצ"ל)

בדרכיהם אתהלך...

לזש"ק
יובל בן דוד ורות בת זכריה

המושך מהעמוד הקודם

רבינו יחיאל פנה אל הרב משה בשאלה: "עד כמה אתה אמיץ?" תשובת אבא מרי הייתה: "מה השאלה?" אז יעץ לאבא מרי עצה טובה באמרו: "בכל יום ששי לאחר היתפילה במסגף, יוצא האימאם רכוב במרכבתו הרתומה לסוסים בתוך העיר עד לחצר ביתו, כשהוא מלוה בשומרי ראשו. לכן, תמתין ברחוב עד לבוא מרכבת האימאם, תעצור את הסוסים ותקרא בקול רם: 'אדוני המלך, נעשה לי עוול גדול'. והיה אם האימאם יענה מיד, ניצלת, והוא כבר יפנה אותך לאדם המתאים. אך אם שומרי ראשו יקדימו, הם עלולים לפגוע בך בסיף שבידיהם.

וכך היה. ביום ששי המתין הרב משה למרכבת האימאם, עצר את הסוסים ואמר בקול רם: "אדוני המלך נעשה לי עוול, ואני מצפה לעורתך למנוע את העוול הזה!". אבא מרי הבחין כיצד שומרי הראש של האימאם כבר אוחזים בנדן הסיף החגור על ירכם. אך ברצון ה', האימאם הקדימם, פתח את חלון המרכבה ושאל: "מה רוצה היהודי הזה?" והרב משה חזר על דבריו. האימאם כתב פתק והשליכו מחלון המרכבה לכיון אבא מרי.

באותו זמן, המתין רבינו יחיאל ברחוב צדדי לראות מה יקרה. כשאבא מרי הגיע אליו, מסר לו את הפתק שקיבל מן האימאם. לאחר שעייין רבינו יחיאל בפתק, פנה אל אבא מרי ואמר לו בשמחה: "הקב"ה הציל אותך, שכן בפתק שקיבלת הפנה האימאם את עיניך לשופט של שכונת היהודים, שהוא בעל סמכות מוגבלת".

ואכן, המשפט התקיים בפני השופט הזה, הרב משה הכריש את האשמה החמורה שהוטלה עליו בדבר נישואי יתומים. טענתו הייתה, שאין כל הוכחה על יתומתם. נהפוך הוא, ידוע לו ולבני המשפחה האחרים, כי באחת משנות הרעב יצאו הוריהם של ילדים אלו לבקש מזון להשביע את רעבונם, ומאז נעלמו עקבותיהם. לפיכך אינם יתומים, כיון שלא היתה עדות סותרת המאמת את יתומותם. השופט קבל את הטענה, ופסק כי הרב משה דנין חף מפשע.

(איש ימינו ח"ג עמי ת"ט)

לעילוי נשמת חיים בן יחיאל נהרי ז"ל, אוריאל אהרן בן אליהו פרץ ז"ל,
דוד בן סעיד בשארי ז"ל, יוסף בן יחיאל נהרי ז"ל, ר' אברהם בן יצחק דאוד טביב זצ"ל,
יפה בת יחיאל נהרי ע"ה, תנצב"ה

חכמי תימן

הרב שלום בן משה זצ"ל

נולד בשנת תר"ן בעיר גחזאן שבתימן במחוז עמאר סדה. בילדותו למד מקרא משנה והלכות שחיטה. בהגיעו לגיל מצוות למד לפרנסתו אריגת שטיחים והיה גם מלמד תינוקות של בית רבן. בגיל ח"י הוסמך כשוחט ובדק. בשנת העשרים לחייו ירד לעיר עדן שם צורף לבית הדין הרבני בעיר ושימש בתפקידים צבוריים שונים. היה דיין ומורה. ערך חופות וקידושים. היה חזן בבית הכנסת המרכזי של מארי משה חנוך ומדי פעם אף שלח יד בכתיבת סת"ים. היה ידוע ברבים כבקי גדול ברמב"ם ובחכמת הרפואה, כן שלט בכל רזי הדקדוק והסוד. אחר שעלה ארצה שימש בביה"ד של הרב גרז זצ"ל ברחובות כסופר ביה"ד כמפטר ובורר, וכסופר סת"ים.

נפטר בי אלול תשל"א.

התודה...

הברכה...

לידידינו אהובינו, והוא משנים קדמוניות מכירנו ויקירנו, מרבה תורה לעם מזמנו ואננו, ומחזק ידינו במילותיו והונו, להמשיך מסורת אבותינו מקדמת דנא, ה"ה שלום נהרי הי"ץ

יהא רעוא מלפניו יתברך, שייאריך ימים ושנים, מתוך בריאות איתנה ונהורא מעליא, וישלח לו רפואה שלימה מהרה, ויראה כל זרעו מלאים תורה ויראה, עולים בסולם האלדים מעלה מעלה, און פרץ ואון יוצאת ואון צוחה, אכ"ר.

הערות, הארות ותשובות לחידות ניתן לשלוח לפקס: 03-9130009 או במייל: Nahari@enativ.com

תפארת בנים

זכות במבצע
שיהיו אהובין זה את זה
עתים לרפואת
זכאי ובעתה שמחי הי"ץ

הזוכים בהגרלות במבצע
"שיהיו אהובין זה את זה"
התלמידים הנעלים
נחמן ססה נ"י
יוסף שלום דמרי נ"י
דן גיטין נ"י

יהא רעוא שיעלזות במעלות התורה
והיראה, ויזכו לכל מדה טובה,
ולשמחת בית השאובה, אמן

כיתות א'-ב' אחר שעמלו בתורה
בשקידה יצאו להתרענן ולהחליף
כוחות בטיילת הסמוכה

מבצע
שיהיו אהובין זה את זה...
מאחד ומקרב בין זה לזה

התלמיד הנעלה
יוסף שלום דמרי נ"י מכיתה ב' חגג סעודת סיום
שינון ששה סדרי משנה אשר שינום שלא בזמני הת"ת
אשר ע"כ קיבל תעודת הצטיינות והערכה

גני ילדים / תלמוד תורה

"עטרת חיים"

ע"ש המהרי"ץ והבוה"ק זצוק"ל
לבני תורה ק"ק תימן - אלעד
רח' הרא"ש 2 טל: 03-9097022
בנשיאות ובמסגרת מרן הגאון הרב יצחק רצאבי שליט"א
בראשות הרב אליהו נהרי שליט"א

זה הזמן להוסיף בקדושה, בתורה וביראת שמים טהורה וצרופה,
עם שמירת מסורת אבותינו הקדושים.

הודעה בדבר רישום לשנת הלימודים תשע"ח

הננו להודיע לציבור בני התורה כי נפתחה ההרשמה

לשנה"ל תשע"ח הבעל"ט

לגני הילדים גילאי 3-4-5
לכיתות התלמוד תורה

יש להצטייד
בצילום ת"ז
של שני ההורים
+ סכח

לרישום:

יש להגיע למזכירות הת"ת רח' הרא"ש 2, או להתקשר לטל: 03-9097022

אין בהרשמה התחייבות לקבלת התלמיד | קבלת התלמיד מותנית באישור ועדת הקבלה

לרפואה ובריאות איתנה
סעדיה עדי בן שלום צוברי ויוסף בן משה דנין
מתוך אריכות ימים ושנים